

kunne se de forskellige Muligheder, som ere til Stede.

Spørgsmaalet er for øvrigt heller ikke noget helt nyt og ukendt. I den Artikel i „Berlingske Tidende“ i Gaar Aftes, hvortil den højtærede Minister sigtede, oplyses det, at to saa ansete Kunstnere som Martin Nyrop og Pietro Krohn i sin Tid have fremsat et Forslag om, hvorledes man kunde ordne denne Sag. Der have vi altsaa et Forslag. Men intet vilde være naturligere, end at man snarest opfordrede Kunstnere til at fremkomme med Planer om, hvorledes man bedst kan løse disse store Spørgsmaal. Derved foregribes intet som helst.

Nu siger den højtærede Minister, at hvis man lægger Arkivbygningen et andet Sted paa Slotsholmen, skal man maaske rive noget andet ned der, og saa rejser der sig maaske Modstand derimod. Men dette gælder ikke, thi i det Øjeblik, Ministeriet og Rigsdagen faar forelagt de forskellige Planer om, hvorledes man skal afgøre denne Sag, og en Afgørelse skal træffes, staa vi saaledes, at vi have den fornødne Grund under Fødderne, og saa kunne vi herinde overveje, om eventuelt det eller det maa falde, thi noget maa rimeligvis falde, og saa kunne vi i Mellemtiden faa de Oplysninger, vi maa have. Der er mange Kræfter i vort Folk, som have et naturligt Krav paa at give Oplysninger og fremkomme med deres Betænkning, inden man skridder til et saadant Foretagende som det, der her er Tale om. Her sigter jeg særlig til Opretholdelsen, Gennembrydningen eller den fuldstændige Nedrivning af den gamle Biblioteksbygning. Det er Spørgsmaal, hvis Afgørelse man ikke kan løbe til.

Det ærede Medlem for Møen (Emil Petersen) anbefalede Lovforslaget, men hvad sagde det ærede Medlem? Han sagde, at han ikke var kyndig i disse Sager. Den højtærede Minister sagde ogsaa, at han er ikke kyndig i disse Sager, og de tre Mænd, som have udarbejdet det foreliggende Forslag, ere ikke i Besiddelse af en saadan Autoritet, at man med Billighed kan fordrer, at Rigsdagen skal slaa sig til Taals dermed. At Rigsarkivaren er en meget dygtig og anset Embedsmand, og at han forstaa sig meget bedre paa Indretningen af store Arkiver end noget Medlem i denne Sal, er noget, ingen har bestridt, og den højtærede Ministers forskellige Bemærkninger om Medlemmets formentlige Sagkundskab kunde den højtærede Minister, uden derved at forringe sin Tales

Værd, have ladet ligge. Det er ikke den Slags Bemærkninger, det kommer an paa. Man kan maaske faa et Godtkøbsbifald i Øjeblikket af Venner, men det er ikke det, det kommer an paa. Nej, den højtærede Minister maa holde sig til paa de enkelte Punkter at imødegaa den fremkomne Kritik. Hvis saa den Sag, han forsvarer, er god, sejrer den i Kraft af sig selv.

Altsaa, det ærede Medlem for Møen sagde, at han ikke er sagkyndig, og han vilde derfor ikke indlade sig paa at gaa nærmere ind paa det forelagte Forslag. Men naar Afgørelsen af saa store Spørgsmaal er lagt i vore Hænder, vi, som ikke ere sagkyndige, men i alt Fald kun kunne have Kundskaber, der i større eller mindre Grad komme ind paa de Spørgsmaal, her foreligge, maa vi kræve at have den fornødne faste Grund at staa paa, og det kunne vi faa derved, at Ministeriet fremlægger ikke alene Oplysninger om Enkeltheder ved Foretagendet, men Udtalelser af Folk, der have Sagkundskab paa dette Omraade. Der er nemlig Folk, der forstaa sig paa Betydningen af den gamle Biblioteksbygning og det hele Bygningskompleks i Nutid og Fremtid. Der er dog andre, der forstaa sig paa at lave Façade end Ludvig Andersen, og der er dog andre, der forstaa sig paa at indrette en Bygning for et Rigsarkiv, end en os ganske ubekendt Hr. Lange.

I denne Forbindelse maa jeg maaske nævne, at da jeg havde spurgt Ministeren, hvad det er for Bygninger, han kan henvise til, som Hr. Lange har udført, og som altsaa kunne yde os nogen Garanti for, at man ogsaa kan betro ham dette store Byggeforetagende, oplyste den højtærede Minister — jeg hørte det ikke selv, men det er blevet mig sagt —, at Hr. Lange har bygget den Villa, jeg bebor. Ja, mine Herrer, jeg skal ikke forklejne denne Villa, og naar vi nu komme i Udvalg og skulle undersøge, hvilke Bygninger Hr. Lange har udført, skal det være mig den største Glæde, hvis Udvalget vil gøre mig den Ære, at føre det ind i denne Bygning. Men er det dog ikke lidt vel pauvert at anføre dette, hvis der ikke er mere, og det var vist den eneste Bygning, Hr. Lange skulde have udført eller rettere har været med til at udføre. De gode Sider og de mindre gode Sider, min Villa er i Besiddelse af, vilde træde meget tydeligt frem, naar Udvalget — og det skulde glæde mig, om Ministeren vilde følge med — vil undersøge dette Hr. Langes Byggeforetagende.